

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

modū totā illam passionē, & alteram Petri possem suppi-
lare, sed proprii voluminis hoc iā esset negociū. Hæc em̄
paucā ideo refello, vt maximū eorū ostendam mendaciū,
qui passionē has cōmentitias, & in certo authore natas,
in Linū transfundunt. Non em̄ tam rudis fuerat Linus, q̄
tunc Paulo adhærebat, cū epistolam ad Timotheū scrip-
serat, vt statim dictosq; obliuisceret, imo cōfunderet & ba-
Paulina, & diuersa scripserit ab eo. Quod idē sentiri &
de Aegesippo, qualiter em̄ homo ille post multa tpa Ro-
mam veniens, historiæ seruare potuisset veritatē. Qui
neq; rei gestæ aderat ipse, neq; Roma illa tempestate de
eorū passionibus quicq; sibi conscia erat, siquidem multis
post Aegesippū tpius fabulā hāc fuisse fictam certū est.

RESPONSIO.

Facile fuerit ad hunc modū, scriptorē vnūquēq; rei ce-
re, si ppter eiusmodi cauillos nullius essent autoritatis
habendi. Nā quis mihi quemuis autorem dabit, cui (si
meæ sententiæ fuerit cōtrarius) nō obijciam, vel q̄ ei⁹ scrip-
ta per hæreticos deprauari potuissent, vel q̄ adesse nōnihil
il erroris in eo calūniabor. At nisi quis vel deprauationem
palam ostendat, vel id ipsum errorem esse conuincat, q̄ no-
bis autor ille subscripserit, nullo iure videri p̄t a nobis repel-
lendus. Quid em̄ si Pauli nomine cōficta fuisset quædam
ad Thessalonicenses epistola: num ob id cæteris minorē ha-
bituri sumus fidē. Absit. Sed ea sola, quam constat esse cō-
menticiam, nullius apud nos momenti putetur. Reliquis
vero quibuslibet, de quibus nulla prorsus eiusmodi suspi-
tio fuerit, honor manebit inuiolatus. Doceat igit̄ Velen⁹
si potest, qua ratione quisq; hæreticorū fingere voluisset pe-
trum fuisse Romæ, aut cuius hæresis hac opinione vel tan-
tillum promoueri potuisset. Quod si nequa:at, vt & pfe-
cto nequit, quū id ipsum hæreticis longe magis aduersetur,
q̄ profit, non video cur suspicari quisq; debeat, illud cuius-
piam autoris operi fuisse ab hæreticis interserutum. Nec ob

fiat illud Origenis, quā admonet non oportere oia a nobis
suscipi, quæ sub nomine sanctorū feruntur. Nam aliud est,
non suscipere oia, & nulla suscipere. Voluit igitur origenes,
vt nō sine delectu susciperemus. Et propterea dixit. Opor
tet caute considerare. Sed noluit vt illud repelleremus, in
quo nulla esset mali suspitio, quodq; semp a primordijs ec
clesiæ fuisset ab oibus receptum. Cuiusmodi cōstat & istud
esse, de quo iam colliamur, nempe q; aliqñ Romæ Petr^o
fuisse. Nam ad hunc vsq; diem nemo repertus est, præter
vnū Velenum, & hunc (vt nihil aliud dicam) ecclesiæ Ro
manæ capitalem hostem, qui negarit vnq; Petrū fuisse Ro
mæ, quū tot & tam eximij scriptores, & idem vetustissimi,
de quibus ante diximus, idipsum toties & tam vnanimiter
affirment. Esto, sit nōnulla de anno, siue de die, quo fuisset
apostoli necati, varietas. Nihil hoc obstare debet, quin Ro
mæ fuissent necati, sicut nec de Christi morte Hierosoly
mis facta, dubitare licet, quum tñ vt superius ostendim⁹, in
ter scriptores non de anno solum, verumetiam de die, quo
fuerat crucifixus, haud parua controuersia est. Varietas igitur,
quæ inter scriptores contigit de tempore necis Apo
stolorum, non amputat fidem huius, q; Romæ fuissent ne
cati, & præsertim, si nullum aliud esset indicium, q; q; Ro
mæ tanta Petri Pauliq; cineres, ad hodiernum vsq; diē ha
beantur veneratione. Sed ex tanto scriptorum numero,
tres dumtaxat carbone notauit aduersarius, nempe Diony
sium, Linum, & Aegesippum. At expendamus, quid istis
obiecerit. Quantum ad Dionysium (inquit) Ariopagitam
attinet, nulla est cunctatio, quin passio illa Petri & Pauli
ei adscripta, sit subdititia. Probant enim & Laurētius Val
la & Erasmus Roterodamus, libros, qui sub nomine eius
circunferuntur, falso ei attributos. Atqui si Dionysij ipsius
non fuerint, num propterea quicquid in eis contineatur,
ilico damnari debeat. Plurimum utiq; LAVRENTII,
sed multo magis ERASMI, iudicio tribuendum puto,
qui nec reijcit tamen, quæ in ipsis libris tradita sunt.
Rursum, Commenta mendaciaq; vocat aduersarius,
quæ Lino de Petri Pauliq; passionibus, attribuuntur.

Dionysium, Li
num, Aegesippum
carbone nota
uit Veleus.

Sed qua ratione? Ea nimirum, quod quum Paulus epistola ad Timotheum secunda scripserit, abijisse Crescentem in Galatiam, Titum in Dalmatiam, & solū apud se Lucam tū esse, passio tū Pauli sic inchoat, Quum venisset Romā Lucas a Galatia, & Titus a Dalmatia, expectauerunt paulū in vrbe, haec tenus ex aduersario. Sed quid ista repugnant? Spectat enim ad diuersa tempora, quae vel ordinat prepostere, vel inter se perperam cōmiscet aduersarius. Nā id quod Linus scribit, factum est, priusq̄ Paulus Romā secundo venisset. At illud ad Timotheū scriptū fuit, posteaq̄ venisset, & esset in vincula coniectus. Et quid prohibet, quo minus, vel ab Hispania, vel ab alia quauis regione rediturus Romam Paulus, premisisset Lucam in Galatiam, aliquorū negociorū gratia, & Titum similiter in Dalmatiam, & quod idem redijissent Romam, priusq̄ huc se recepisset Paulus? Et postea rursus quod Romā aduenisset, quid verat, Titum iterū in Dalmatiam misisse, & Crescentē in Galatiam, Luca solo secū remanente? Sed dicit aduersarius Lucā indiuiduū fuisse pauli ministrum, fuit utiq̄ Lucas minister Pauli, sed non sic indiuiduus, vt nunq̄ alicui⁹ negocij gratia discesserit ab eodem. Id quod non solum ex actis patet, verū etiā ex epistola ad Corinthios posteriori, quā per Titū & Lucā fuisse Corinthijs reddita oēs confitentur. Sed & ipse Paulus in eadē scribit, vbi de Tito fecerit mentionem. Misimus (inquit) vna cū illo fratrem eū, cuius laus est in Euangelio per oēs ecclesias, nec id solū, verum etiā delectus est ab ecclesijs, comes peregrinationis nostrae, haud dubie Lucā aperte describēs. Porro quod de horreo publico dicit aduersarius, quid verat Paulū, horreū cōduxisse, priusq̄ denuo in carcerē fuisset detrusus? Nec diuersū est, quod ait Paulus. det misericordiā dñs Onesiphori domui, quia saepe me refrigerauit, & catenam meā non erubuit. Nā hoc factū est, posteaq̄ esset Paulus secundo cōiectus in vincula. Liqueat igitur nullius esse roboris ea, quae aduersus Linum produxit aduersarius. Neq̄ profecto minus pueriliter suggillat Aegesippū. Quid enim, si post multa tēpora venisset Romā Aegesippus? nunquid nō historiā ante scripsisse potuerit. Sed & illuc accedens, nonne quae fide

ij. Corint, viij,

Aegesippū pueriliter suggillat Valenus.

ra venisset Romā Aegesippus? nunquid nō historiā ante scripsisse potuerit. Sed & illuc accedens, nonne quae fide

publica didicisset ab alijs, ipse literis pari fide potuit comē-
 dare. Ceterū hīstoriam, quæ passim Aegēssipi noīe circū-
 fertur, vel ex eo constat autenticam esse, q̄ eam diu⁹ Ambro- Ambrosius,
 sius latinam reddiderit, id quod haudquāq̄ tantus vir fecis-
 set, ni certo sibi constitisset de autore. Sed si dederimus ad-
 uersario, trūm horū libros fuisse cōmenticios, quid aduer-
 sum reliquos hīscere valebit. De quorum libris nemo dubi-
 tat, quicq̄ nec paruo numero sunt, nec autoritatis a quouis
 cōtemnendæ. Ceterū præter innumeros scriptores, tot eius-
 dē rei monumenta sup̄extant, vt nō possit non impudentis-
 simus esse, qui cōtradīcere moliretur. Prætereo cōstantissi-
 mam famā, quā hīstoriæ legē, cum alijs, tum Hieronymus no Hieronymus,
 minatim appellat. Taceo Myrsilij, Methastenisq̄ Canones
 quibus hui⁹ hīstoriæ veritas exactæ cōprobari possit. Ve-
 reor em̄ ne mea prolixitas nimio lectorem affecerit tēdio.
 Sed candidiores boni cōsulent, scientes, q̄ argutationibus
 vsq̄ adeo prolixis, paucis v̄bis responderi non potest. Cæ-
 terum ista sufficere putamus ad efficacem earum labefacta-
 tionem.

CAVILLVS Q VINTVS.

At ecclesia Romana, verba ex passione Linī, quē tu
 lenonē potius aliquē, quam Linum fuisse blasphemias, de
 promptā annuatim decantat, id ne utiquam factura, si eā
 non legitime descriptam scierit. Inter cætera in passione
 Petri & hæc ponuntur verba. Vt autē portā ciuitatis vo-
 luit egredi Petrus, vidit sibi Christū occurrere, & adorās
 eū ait, Dñe quo vadis? Rñdit ei Christus, Romam venio
 iterū crucifigi. Et ait ad eū Petrus, Dñe iterū crucifigeris?
 Et dixit ad eū dñs, Etiam, iterū crucifigar. Petrus autē dix-
 it, Dñe reuertar, & sequar te. Et his dictis, dñs ascendit in
 coelū. Petrus autē prosequutus est eū multo intuitu, atq̄
 dulcissimis lachrymis. Et quo id magis factum credat, hæc
 ctenus extat ibi loci exædificatum sacellum, vbi hæc habi-
 ta sunt verba.

RESPONSIO.

M I